

Interview Claude Vindevogel Open Vld

1) Wat zijn voor jou de belangrijkste standpunten van de Open Vld?

Het belangrijkste standpunt voor mij binnen Open Vld is de “vrijheid” van denken en de vrijheid van “ondernemen”. De mensen moeten hun eigen keuzes kunnen maken, creatief zijn, de mogelijkheden tot ondernemen ondersteunen en de vrije keuze laten in religie, gezinssituatie en “jezelf” zijn...

- Het liberalisme streeft naar een zo groot mogelijke individuele vrijheid en rechtvaardigheid. De kern van het liberalisme is het recht op zelfbeschikking van elke mens.
- Iedere mens, ongeacht zijn afkomst, geslacht, geloof, nationaliteit, volk of ras, heeft het recht om zelf zijn of haar levensplan in te vullen, voor zover hij of zij geen schade toebrengt aan anderen.
- We verzetten ons tegen doemdenken, verzuring, betutteling en afgunst. Tegen machtsconcentratie en onvrijheid. Tegen eenheidsdenken of angst voor verandering.
- Wij leggen de schuld niet bij een ander maar zoeken vrij en ongebonden naar oplossingen. We doen dat door samen te werken en laten niemand achter.
- Wij roepen alle geëngageerde burgers op om wereldwijd te bouwen aan een vrije samenleving, een duurzame groei-economie in een vrije markt en een moderne overheid.
- Verder verwijst naar het boek van Gwendolyn Rutten dat onlangs verscheen, genaamd **‘Nieuwe Vrijheid’**. Hieronder een korte samenvatting:
 - Gwendolyn Rutten beschrijft in haar boek een visie op wat “vrij zijn” vandaag voor ons betekent. Vandaag zijn 3 domeinen zeer belangrijk: vrijheid & emancipatie, vrijheid & veiligheid en vrijheid & vooruitgang.
 - Onze vrijheden waarover we vandaag beschikken als te vaak als vanzelfsprekend aanzien, daarom blijken we haast te vergeten wat ze eigenlijk zijn. We zien een groeiende reflex bij bepaalde politieke figuren om voor elk ‘probleem’ een nieuwe regel te maken, mensen te betuttelen. Maar ook vakbonden, journalisten, opiniemakers en experts zijn er sterk in, terwijl religieuze fanatici er zelfs hun handelsmerk van maken. Onze vrijheid wordt vandaag belaagd. Door het wereldbeeld van IS, het machtsvertoon van Poetin, het protectionisme van Trump, de natienostalgie en de gelijkheidsdictatuur, en het economische of ecologische doemdenken.
 - Kortom, onvrijheid maakt de wereld niet beter, maar armer. Niet veiliger, maar gevaarlijker. Het antwoord op verandering is géén terugkeer naar oude recepten. Het antwoord is simpelweg vrijheid. En we moeten haar heroveren. Ik pleit dus voor een nieuwe vrijheid, voor een nieuwe tijd.

- 2) Wat is jouw taak als Open Vld-voorzitter hier in Diksmuide?

De vertegenwoordiging van de partij nationaal is lokaal verankerd binnen Idee 2006. Dit omwille dat wij regionale politiek niet volledig willen koppelen aan de nationale standpunten. Lokaal werk je voor de lokale initiatieven en mensen, daarvoor is het belangrijk dat je “neutraal” naar de kiezer stapt met een programma, die lokale thema’s aankaart.

- 3) Hoe ben je bij de Open Vld beland?

Ik ben als centrummanager voor Diksmuide actief geweest en van daaruit werd er mij gevraagd om lokaal op de lijst van Idee 2006 te staan. Kort daarop werd er mij gevraagd om voorzitter te worden van de Open Vld afdeling. Deze afdeling is belangrijk om ook ondersteuning te krijgen vanuit de nationale koepel en zo ook middelen om een programma samen te stellen en te communiceren met de bevolking.

- 4) Hoe wil je Diksmuide meer inspraak geven?

We ijveren in Diksmuide voor meer inspraak via de “rechtstreekse” democratie. De bevolking moet meer inspraak krijgen in belangrijk thema’s en niet via pseudo inspraak. Dit willen we doen door meer inspraakmomenten te organiseren a.d.h.v. bijvoorbeeld referenda. We willen dat iedereen vanaf 16 jaar zich kan uitspreken over belangrijke onderwerpen, zodat het stadsbestuur hiermee meer rekening kan houden. Dit kan over zeer uiteenlopende onderwerpen gaan, zoals mobiliteit, wonen, jeugd, zorg, winkelen, enz...

- 5) Ben je het altijd eens met de standpunten van jouw partij?

Uiteraard verschillen lokale belangen van nationale en daarom is Open Vld ook een partij waarbij je van mening “mag” verschillen. Dit wordt aanvaard en over elk standpunt wordt gepraat en geluisterd. Deze aanpak zorgt ervoor dat vrije meningsuiting altijd wordt gerespecteerd.

- 6) Hoe staat jouw partij tegenover:

7) * Abortus:

- 8) De liberale partij (PVV, VLD, Open Vld) speelde een uitgesproken rol in de zogenaamde ‘ethische omwentelingen’. Abortus en euthanasie zijn twee van die ethische omwentelingen. De aandacht van de liberalen voor het zelfbeschikkingsrecht van elk individu is een logisch gevolg van de liberale visie. Een visie die persoonlijke vrijheden samen laat gaan met het respect voor de vrijheid van de anderen.

Zeker de keuze voor een wettelijk kader voor abortus en euthanasie is daarop gestoeld: euthanasie is een vrije keuze en wordt niet opgelegd, door geen enkele wet, door geen enkele partij. Wel is er een wettelijk kader dat die vrije keuze enkel toelaat binnen bepaalde zorgvuldigheidsvereisten en onderwerpt aan een procedure. Ethisch zwaar beladen beslissingen als leven en dood laat je niet aan het toeval over. Zo heeft iedereen in België sinds de euthanasiewet van 2002 de keuze tussen een waaier aan mogelijkheden bij medische beslissingen bij het levenseinde. Palliatieve zorg, palliatieve sedatie,... maar ook euthanasie behoort bij die keuzemogelijkheden. Sinds 1990 is er de wet op de zwangerschapsafbreking. Deze wet werd onlangs geëvalueerd. Open Vld diende naar aanleiding van die evaluatie een wetsvoorstel in om de abortuswet aan te passen.

- 9)

- 10) Als liberalen zijn we de grondleggers van de ethische omwentelingen: Vanuit die liberale visie is het dan ook niet verwonderlijk dat het vooral de liberalen waren die aan de oorsprong lagen van de ethische omwentelingen. Met de abortuswet (1990), waarvoor PVV-senator Lucienne Herman-Michielsens meer dan 10 jaar gevochten had, zetten de liberalen de toon voor een aantal cruciale ethische omwentelingen. Die zouden ze later systematisch doorvoeren in de regeringen onder VLD-leiding.

11) * **Asielaanvraag:**

De migratiekwestie is in Europa een complexe zaak. In de onstuimige drang om de Europese Unie uit te breiden en de binnengrenzen op te heffen, is de EU vergeten haar eigen buitengrenzen te versterken en bewaken. Dat leidt tot de absurde situatie dat je, eens je binnen bent in de Schengenzone, vrij kan reizen tussen verschillende landen alsof het één groot land is, maar dat de taak om de buitengrenzen te bewaken wél aan de individuele lidstaten wordt overgelaten.

Nauwelijks een paar maanden na de Griekse crisis spoelden bootvluchtelingen uit voornamelijk Syrië en Afghanistan aan op de kusten van Griekenland en de Griekse eilanden: een land dat niet in staat is om de pensioenen van zijn eigen onderdanen te betalen, werd plots verantwoordelijk voor de opvang van duizenden vluchtelingen. Tsipras paste voor de opdracht. Een mensenmassa trok naar Noord-Europa en Merkel liet haar hart meer spreken dan ze tijdens het Griekse economische drama ooit gedaan had. De tragische gebeurtenissen aan de Middellandse Zee in de zomer van 2015 legden de fouten en de hypocrisie van het Europese migratiebeleid genadeloos bloot.

- 12) Langzaam maar zeker drong het besef door dat Europa zelf zijn buitengrenzen moet bewaken en dat niet aan een individuele lidstaat moet overlaten. Europa zou Europa niet zijn als het daar geen agentschap voor zou hebben: Frontex. Maar het samenwerken gaat erg traag en met veel tegenzin.

Bij een buitengrenzenbeleid hoort ook één enkel migratiebeleid voor de hele Unie. We zouden één enkele asielpcedure moeten hebben, met dezelfde regels en criteria. De opvang zou aan onze buitengrenzen moeten gebeuren op Europees grondgebied. En het is aan de buitengrenzen dat de criteria die het verschil maken tussen verblijf en terugkeer moeten worden toegepast. Vandaag geven we dat beleid uit handen aan Turkije. Mensen die na een levensgevaarlijke boottocht voet aan wal zetten in Europa, worden terug naar Turkije gebracht en moeten in dat 'veilige land' hun asielaanvraag doen. In ruil voor medewerking van Turkije betaalt Europa een deel van de factuur en biedt het erkende vluchtelingen een hervestiging in Europa aan.

- 13) Waarom doen we dat zelf niet? Onze zuidgrens is de Middellandse Zee. Dat is in feite een groot binnenmeer. Waarom maken we geen eigen, Europees 'Ellis Island' dat kan werken als officiële poort tot de Europese Unie en waar eenvormig de regels worden toegepast. De routes over land zijn minder evident. De oostelijke buitengrens wordt omwille van de dreigende invloedssfeer van Rusland goed bewaakt. De buitengrens van Bulgarije en Griekenland over zee is afgeschermd door de deal van 2016. En over het land staat er op die grens een kilometerslang prikkeldraadhek. Naast de buitengrens van de Unie zijn er nog de buitengrenzen van de Schengenzone. Het Hongarije van Orbán heeft die grens afgesloten met prikkeldraad en hekken. Ook andere Balkanlanden kregen te maken met een doortrekkende mensenmassa, niet alleen op zoek naar vrede maar vooral naar een beter leven. Begrijpelijk. Hoe zou je zelf zijn?

- 14) Het is dus niet voldoende om grenzen te bewaken of een muur rond Europa te bouwen. Bij een muur hoort een toegangspoort. Die toegangspoort is dubbel. De eerste is de poort waarmee we onze internationale humanitaire engagementen van de Geneefse Conventies nakomen. Het is de spiegel van onze eigen waarden. De toegang loopt idealiter via eenzelfde asielpprocedure en opvang aan de buitengrens. Wie aan de voorwaarden voldoet, krijgt de status van vluchteling onder de Conventie van Genève. Deze mensen worden dan volgens een objectieve verdeelsleutel aan de verschillende lidstaten van de Unie toegewezen. De Unie kan ook mensen erkennen onder een tijdelijk oorlogsstatuut. Al naar gelang de situatie kan de opvang voor die slachtoffers anders georganiseerd worden. Als we in staat zijn om ons migratiebeleid te voeren volgens onze eigen waarden en principes, versterken we het recht om die waarden en principes in de rest van de wereld uit te dragen. Dan kunnen we beter druk uitoefenen om de opvang in de regio menswaardig en leefbaar te organiseren.
- 15) Procedures zeggen iets over de manier waarop we invulling geven aan het universele principe om vrijheid en veiligheid te bieden aan wie op de vlucht is voor oorlog, of wie in eigen land wordt vervolgd wegens huidskleur, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging, dan wel omwille van het feit dat iemand tot een bepaalde sociale groep behoort. De Geneefse Conventies vertellen een ontzettend sterk en wervend verhaal: dat elke burger recht heeft op persoonlijke vrijheid en dat het onze plicht is om die bij vervolging te garanderen. Het recht op asiel is een universeel mensenrecht. Precies omdat we dit recht universeel en dus moreel superieur vinden, kunnen we de toepassing niet tussen haakjes zetten wanneer het om politieke redenen minder goed uitkomt.
- 16) Dat wil niet zeggen dat wij de miserie van de hele wereld moeten opvangen. Wie dat zegt, doet de aard van de internationale afspraken evenveel oneer aan als diegenen die er afstand van nemen. We hebben het recht om ons te organiseren en onze grenzen af te bakenen en afspraken te maken met elkaar en met de internationale gemeenschap. We moeten de idealen van de open samenleving en het principe van de persoonlijke vrijheid van elk mens vol overtuiging uitdragen en elke keer stappen zetten in de juiste richting. Het ideaal van persoonlijke vrijheid voor elke mens leidt zonder twijfel tot meer vrede en welvaart. Daar is de Europese Unie het beste bewijs van. Maar als we roekeloos en naïef de grenzen openzetten, zagen we aan de tak waarop we zitten.
- 17) Helaas wordt het debat over asielzoekers en vluchtelingen vandaag vaak verkeerd gevoerd. De principes die aan de basis liggen van de Geneefse Conventies staan niet ter discussie. Het debat zou moeten gaan over integratie en hoe we kunnen samenleven in diversiteit. Over hoe we zo veel mogelijk persoonlijke vrijheid kunnen garanderen, zonder de vrijheid zelf onderuit te halen. Wie beweert dat zoiets vanzelf gaat, kent niets van de menselijke aard. Zonder goede afspraken gaat het fout. Alleen door mensen als individu te benaderen en hen te wijzen op de rechten en plichten die bij een liberale democratie horen, boeken we resultaat.
- 18) De tweede toegangspoort is die van de economische migratie. We spreken best af op welke manier en onder welke voorwaarden mensen legaal naar landen van de Europese Unie kunnen komen. Zoals de Verenigde Staten werken met greencards, zo zou de EU kunnen werken met bluecards. Op die manier kunnen we talent aantrekken en halen we het migratiebeleid uit de hypocrisie waarin het terechtgekomen is. De toegangspoorten tot Europa worden vandaag gekaapt door mensensmokkelaars en andere criminelen. Ze verdienen geld op de kap van andermans pursuit of happiness. Hoe meer misbruik er wordt gemaakt, hoe kleiner het draagvlak om mensen in nood te blijven helpen. We moeten er een positief verhaal van maken, gericht op

talent en de wil om vooruit te gaan.

Verder verwijs ik naar onze visietekst 'Migratie':

https://mi.addemar.com/files/a_nationaal/data/File/Nota-asiel-en-migratie.pdf

19) * Pensioenen:

- 20) Onze uitgaven zijn te hoog en onze investeringen te laag. We hebben te lang gearzeld om vooruit te kijken en ons voor te bereiden op evoluties die goed voorspelbaar waren. De vergrijzing is vanuit menselijk oogpunt een geweldige evolutie. We leven langer en we blijven langer gezond. Twintig jaar geleden bedroeg de levensverwachting voor mannen in Vlaanderen 75 jaar, thans is dat bijna 80 jaar. Vrouwen doen het nog ietsje beter.

Twintig jaar geleden bedroeg hun levensverwachting 81 jaar, nu is dat 84 jaar. Maar financieel is die evolutie zoals ze vandaag loopt quasi onbetaalbaar. We hebben in dit land geen hoge wettelijke pensioenen. Integendeel, veel mensen komen met hun wettelijk pensioen nauwelijks toe. Dat zou nochtans de norm moeten zijn: dat wie een volledige loopbaan heeft gewerkt, van een fatsoenlijk pensioen kan genieten. Wie werkt, draagt bij aan de sociale zekerheid en krijgt daarom na 45 jaar niet alleen een vol pensioen, maar ook de vrijheid om ofwel te stoppen met werken ofwel verder te werken, onbeperkt en volledig onbelast.

- 21) Het grootste probleem in de discussie over pensioenen is de factuur. Wij werken niet met een kapitalisatiesysteem waarmee je voor jezelf spaart, maar met een repartitiesysteem — waarmee de jongere generaties de pensioenen van de gepensioneerden betalen. Dat wil zeggen dat je vandaag betaalt voor iemand anders en erop rekent dat iemand anders dat later ook voor jou zal doen. Die solidariteit staat vandaag zwaar onder druk, omdat de kostprijs van de pensioenen gigantisch toeneemt en er geen spaarpot of buffer is aangelegd om die kosten op te vangen. De komende decennia stijgt de kostprijs van de pensioenen met nog eens 10 miljard euro. Nu de generatie babyboomers de pensioenleeftijd bereikt, betalen we aan meer mensen dan ooit tevoren een pensioen uit. En diegenen die met pensioen zijn, leven ook langer. De uitgaven in de gezondheidszorg stijgen in verhouding mee. Ook daarvoor moeten we in de komende decennia nog eens 9 miljard extra uittrekken.

De pensioenen en de gezondheidszorg zijn de grootste uitgavenposten in de sociale zekerheid en het bedrag aan belastinggeld dat we daaraan uitgeven, zal de komende decennia alleen toenemen. Besparen betekent eigenlijk alleen dat we de uitgaven minder snel laten stijgen om het systeem voor volgende generaties overeind te houden. Tussen alle protesten en verwijten door vergeten sommigen dat wel eens. We kunnen de uitgaven voor de vergrijzing alleen betalen als we meer mensen aan het werk krijgen en de economie kan groeien.

22) * Legalisering drugs:

Als liberalen geloven we dat we de meeste problemen op een positieve manier kunnen oplossen, door mensen aan te moedigen om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Niet door extra te verbieden en nieuwe regels op te leggen. Wat druggebruik betreft leggen we de nadruk op ontrading in combinatie met hulpverlening. We kiezen níét voor een kruistocht tégen druggebruikers.

23)

- 24) We staan wel voor een drugbeleid waarbij zowel het aanbod als de vraag worden teruggedrongen. Bestrijding van het aanbod kan volgens ons enkel door een harde aanpak van de dealers. De vraag kan daarnaast enkel worden teruggedrongen door een ontradingsbeleid dat waarschuwt voor de schadelijke effecten. Hetzelfde gebeurt bij alcohol.
- 25)
- 26) Gebruikers moeten daarom op een verstandige manier (via de hulpverlening) worden benaderd. Een gerechtelijke interventie is aangewezen als de gebruiker minderjarig is, als iemand gebruikt in aanwezigheid van minderjarigen, als iemand voor maatschappelijke overlast zorgt of wanneer zijn of haar gebruik problematisch is.
- 27)
- 28) Daarnaast laat Minister De Block - indien er wetenschappelijke evidentie is voor de therapeutische werking - het gecontroleerd medicinaal gebruik van middelen gebaseerd op de actieve bestanddelen van cannabis al toe. Denk hierbij aan het middel Savitex, dat een bewezen positieve werking heeft bij het verlichten van de symptomen van patiënten met spasticiteit door MS.
- 29) * **Nultolerantie in het verkeer:**

Hiervoor verwijs ik naar het persbericht van Federaal Parlements lid, Sabien Lahaye-Battheu:
<http://www.sabien-lahaye-battheu.be/nl/nieuws/2571/nultolerantie-voor-beginners-is-fout-signaal-met-averechts-effect.html>

7) Hoe zou je ons kunnen overtuigen om voor jouw partij te stemmen?

Als je voorstander bent van een “ondernemend” Diksmuide, waarbij iedere creatieveling haar of zijn “ding” kan doen, zorgen voor meer “beleving”, dan zal je bij onze partij alle mogelijkheden ontdekken om dynamiek tot stand te brengen. Iedereen is akkoord dat Diksmuide een mooi stadje is, maar we zijn niet akkoord dat we “slappend” moeten verder gaan. Diksmuide biedt alle troeven voor een gezonde ambitie en die ambitie willen we waarmaken met alle bevolkingsgroepen, van jeugd tot senioren.